

store Fordringer, at der blev taget Hensyn til den, og at Arbejdet blev udført af en sagkyndig Forstmand sammen med en sagkyndig Parkmand. Jeg tror altsaa ikke, der kunde hænde andet end Behageligheder for den højtærede Minister. Men saa kommer Tidsspørgsmaalet. Den højtærede Minister har ganske Ret i, at jeg ikke vilde lægge et Halmstraa i Vejen for Lovforslagets Gennemførelse, men jeg havde heller ikke tænkt mig, at det kunde tage mere end en 8 Dages Tid at spørge Skovdirektøren og eventuelt Inspektøren for de offentlige Haver; jeg ved ganske vist ikke, om den sidste sorterer under Landbrugsministeriet, men det er ogsaa ligegyldigt, for det kan dog ikke tage lang Tid at spørge ham. Jeg har et Ændringsforslag skrevet færdigt, og det vil ikke tage lang Tid at faa det frem. Jeg kan derfor ikke indse, at det vilde forhale Sagen, om Tanken, der i og for sig er god, blev henstillet til fornyet Overvejelse. Den kunde jo let formuleres i Løbet af faa Dage.

Landbrugsministeren (Anders Nielsen):

Den Omstændighed, at Tanken har været kendt og prøvet under den Form, det ærede Medlem har oplyst, er ikke noget Bevis for, at det vilde være heldigt her i Lovforslaget at organisere en Ledelse, hvor Skovrideren ved sin Side faar den kongelige Haveinspektør, som delte Ansvaret for Skovens Bestyrelse med ham. Noget saadant er ukendt og uprøvet. Jeg synes, det ligger i Forholdets Natur, og man behøver ikke at overveje det længe for at komme til det Resultat, at det gaar ikke an at organisere Modsetninger og fordele Ansvaret imellem dem, thi det kan i mange Tilfælde komme til at betyde, at der intet sker. Men det Forhold, der har været kendt og prøvet, er just det, jeg før antydede, at den kommende Skovrider eller Distriktsbestyrer ikke vil føle sig for stor til at tage Raadgivning der, hvor Raadgivning kan faas; han søger den Raadgivning og faar den og handler derefter, men stadig paa sit eget Ansvar. Det er den eneste Maade, hvorpaa Sagen kan løses efter min Mening, og man behøver ikke lang Overvejelse for at komme til det Resultat. Jeg er i alt Fald naaet dertil. Men de, for hvem der ligger en Mulighed i en saadan Organisation, tror jeg, vil kræve adskillig Tid til Overvejelse, før man kan tage Standpunkt og sige, om den kan bruges. Man maa have Oplysninger, se Tingene stillede op imod hinanden, analysere, sammenligne o. s. v. Derfor maa

jeg holde for, at denne Tanke, hvis den skal tages paa den Maade, som jeg opfattede det ærede 3die kongevalgte Medlem, første Gang han talte, at man her i Loven skal organisere en Ledelse af dette Distrikt ved at drage Haveinspektøren ind under Ansvaret i Kraft af en Lovbestemmelse, neppe kan bruges. Efter det ærede Medlems sidste Udtalelse synes jeg, der ikke er nogen væsentlig Afstand mellem hans Betragtning og min; men har jeg Ret i denne Opfattelse af det ærede Medlems sidste Udtalelse, maa jeg rigtignok straks tilføje, at saa maa vi hurtig kunne enes om, at vi behøver ikke ved Ændringsforslag at fastslaa det, som i og for sig er ønskeligt, men som maa finde Sted under frie Former.

Hage: Den højtærede Minister har misforstaaet min første Udtalelse. Han tror, jeg har anbefalet, at Inspektøren for de kongelige Haver skulde blive delagtig i Bestyrelsen af Skoven, skulde have Ret til at blande sig i og faa Ansvar for Bestyrelsen. Jeg sagde udtrykkelig i min første Udtalelse, at hans Arbejde og hans Ansvar skulde være dette, at han sammen med Skovrideren udarbejdede Planerne, men Bestyrelsen og Ledelsen og Udførelsen af Planerne har jeg aldrig tænkt mig skulde henhøre under andre end Skovrideren og Skovdirektøren under Ansvar for Ministeriet. Det er altsaa Udarbejdelsen, jeg har tænkt mig, at Haveinspektøren skulde tilkaldes til, og jeg tror ikke, det kunde forvolde nogen Vanskelighed at faa slaaet fast, at han skulde tilkaldes.

Johansen: Det har interesseret mig at høre det ærede 3die kongevalgte Medlem (Hage) udtale sig om dette Spørgsmaal. Jeg tvivlede ingenlunde om, at han var en varm Beundrer af denne Skovs Ejendommelighed og mener, at den bør bevares. Deri er jeg enig med ham saavel som deri, at man ikke skal se smaaligt paa dette Forhold med Hensyn til Penge-spørgsmaalet. Det gælder ikke her om at drive Skoven saa fordelagtigt, at den kan give, hvad man kalder et klækkeligt Overskud, det gælder om, at hele denne Skov bliver drevet paa en saadan Maade, at den gennem Tiderne kan bevare sin Karakter og være det for Befolkningen, som den skal vedblive at være. Heri er jeg enig med det ærede Medlem, og jeg er glad ved hans Tilslutning til Forslaget i saa Henseende. Jeg misforstod ham, første Gang han havde Ordet, for jeg troede, at det ærede Medlem vilde have Forslaget